

GLASUL EVANGHELIEI

Organ al Comunității Baptiste Române Alba-Iulia,
pentru educația și creșterea morală a poporului creștin.

ABONAMENT:
30 Lei pe an

Apare în fiecare lună
Redactor: P. BOȘOROGAN

Văduva săracă

Isus a zis: „Adevărat vă spun, că
aceasta văduvă săracă a aruncat mai
mult decât ceilalți“. Luc. 21 : 3.

Mulți oameni nu cunosc alta lădiță și alta visterie, decât aceia ce este tot numai pentru ei, omenească, în care și depun ei totul. Inse există și o lădiță (visterie) a lui Dumnezeu. Pe acest temei tot pământul este o visterie a lui Dumnezeu. Căci: pământul este al Domnului, și ce este în el, subsolul, și tot ce se află pe el. Dăruiești tu Domnului ce este al Lui, chiar și pe tine însuși? Căci chiar și tu ești proprietatea Sa. — Cei doi bănuți erau darul unei văduve, și ce-i drept a unei văduve sărace. Ea n'a fost una din acele văduve amărâte, cari să întristeze pe Domnul, căci i-a luat bărbatul, nici n'a fost o văduvă nelegiuită,

sau fărăde frâu, ea avea pe Domnul și Templu Său, și mângâierea în Domnul umplea inima ei. Dela lucrul lui Dumnezeu, nimic n'o reținea napoi. Dar pe tine, te reține napoi ceva? Este situația și împrejurările vieții tale mai critică decât a acestei văduve, ești mai sărac decât ea? Ești mai lipsit sau mai singur decât ea?? — Cei doi bănuți ai ei au fost mai mult prețuiți de Isus, decât maimultul multora, cari dăruiau din prisosința bogățiilor lor, căci ea a depus în visteria Domnului, tot, ce avea. Ochii Domnului Isus, și'n-dreaptă privirea asupra buzunarelor noastre, ca să vadă ce avem în ele și cum întrebuițăm darurile primite dela El.

Înțelegem oare aceasta învățătură ce o putem trage din icoana acestei văduve? Ea sună:

Nu te îngrijora, ci numai crede!
Nu numai să dai, ci să jertfești!

UN APEL, CĂTRĂ TOȚI FRAȚI BAPTIȘTI DIN ROMÂNIA

Dacă veți cere ceva în Numele
Meu, voi face. Ioan 14 : 4.

Faceți în toată vremea, prin Du-
hul, tot felul de rugăciuni și
cereri, Vegheați la acesta cu
toată stăruința și rugăciune pen-
tru toți sfinți. Efes. 6 : 18.

Dacă s'a simțit vreodată lipsa de strigare și rugăciune către Dumnezeu acuma se simte. Frățietatea întreagă din țară știe, că noi cu toții trecem prin cele mai grele timpuri. Ispite și groaznice încercări, în viața spirituală ne lovesc puternic, atât din lăuntru cât și din afară. Aceste trebuie să le recunoaștem și să mărturisim adevărul. Ne găsim pe panta lunecoasă a unei mari prăpastii. Din acest rău, nu ne mai putem salva singuri, dovada este eforturile uriașe, ce s'au făcut și se fac din partea unora și altora; de-a salva situația generală în care ne aflăm și de a reveni din nou la bunul mers al Evangheliei Păcii lui Hristos. Pisma, egoismul, ura ne-bună și alte păcate ale mândriei deșarte pun mari piedeci în calea celor ce voiesc a restabili din nou, pacea sufletească. Pînăcând vor mai sta oare lucrurile așa? Pînăcând mai stau nepăsători toți acei ce sunt chemați la mântuirea Cuvântului? Pînăcând, ne vom mai lupta zadarnic, a vâslind cu propria no-

stră vâslă și putere, în contra unei mări plină de valuri și vânturi turbate? Dacă tot astfel vom continua, furtuna din lăuntru va scufunda vasul în adânc și frica va lua putere mare asupra celor ce călătoresc, în corabia Mântuirii și-i va face să uite, că au plecat împreună cu Isus, care singur poate potoli furtuna turbată.

Deci sus, să strigăm cu toții la Domnul nostru, care stă la cârma călătoriei noastre. Nimenea să nu mai încerce astfel de salvare, decât ceice să bazează pe celea dela începutu acestei scrieri. Căci noi cu toții, ne-am abătut din căile noastre de frica furtuni din afară, neam pierdut mult și din caracterul creștinismului Biblic și chiar și ținta noastră a dispărut din orizontul vederii noastre, ne aflăm sbătându-ne ca peștii pe uscat.

Cauza este că am uitat a ne ruga cu credință și a striga la Mântuitorul nostru plini de încredere în toată vremea. Cuvântul Domnului și al Apostolului, ne îndeamnă la aceste bune remedii (vindecări) sufletești.

Credem că acuma este timpul oportun (potrivit la locul său) ca să facem acest călduros apel la toți frații noștri, ca să încetăm de-a mai lupta cu armele din timpul mai din urmă greșit alese, și să strigăm cu toții rugându-ne cu credință, în toată ziua pentru unirea și restabilirea Păcii, între toți fiii lui Dumnezeu

din țara noastră. Prin acesta sunt invitați toți cei deocredință, să facă tot felul de rugăciuni prin Duhul Sfânt, până la biruință și unire.

Pentruca rugăciunea noastră să ne fie ascultată, trebuie ca să ne pregătim a ne ruga:

— Să încetăm imediat fiecare, de a mai gândi sau vorbi de rău uni pe alții.

— Să cerem fiecare iertarea uni dela alții, ca între creștinii rugativi să fie pace deplină.

— Să se hotărască fiecare creștin, de-a nu mai primii pe nimenea să vorbească de rău pe fratele său, în fața lui.

— Oriunde s'ar întâlni doi sau mai mulți copii ai lui Dumnezeu, să citească texte de rugăciune din Psalmi sau alte locuri, îndemnând-se uni pe alți la rugăciune și la o viață sfântă.

Să-și hotărască fiecare credincios zile de post și căință înaintea Domnului.

— Fiecare credincios să facă milostenii pentru săraci și dărnicii pentru Lucrul Domnului.

— Fiecare biserică mică sau mare, să se întrunească la rugăciune, cât mai des, rugându-se stăruitor pentru restabilirea păcii și unirii copiilor Lui Dumnezeu,

— Fiecare creștin să se roage de mai multe ori pe zi. (Ps. 119:164-165) Rugăciunea se poate face sau cu grai viu, sau cu gândul, sau cu

suspinul.

— Având ca bază, pe lângă Cuvântul Domnului dela Ioan 14:14.

— Pe Ilie, care rugându-se cu credință a primit foc din cer.

— Pe ucenicii ce se rugau fiind în primejdie pe mare, au fost salvați.

— Frații s'au rugat pentru Petru și Domnul l-a scăpat din închisoare.

— Viața creștinească fiind compusă din două părți, teoretică și practică; Fraților, să râvnim cu toții partea practică a rugăciuni și vieții în conformitate cu chemarea noastră și Domnul ne va ajuta în toate.

I. Mărza.

Din cartea „Minciuna în lume”

de Lt. Col. Georg von Fiebahn

Minciuna Aurului

(urmare)

(I Timotei 6 9-10)

Pe măsură ce buzunarul său devenise aur, inima sa devenise fier. Așa se întâmplă de multe ori. E numai un adevăr D-eesc: (Luca 16:13).

Un bărbat, în zilele adolescenței sale, când era încă sărac, a primit ajutoare neuitate din partea lui Dumnezeu, părea că într'adevăr s'a îndreptat spre D-zeu. Se considera drept creștin serios. Cățiva ani apoi ajunsese să-i crească tot mai mult averea. Atunci inima sa se răcise. Se puse în legătură cu oameni de o bogăție mondială pentru a efectua speculațiuni cari au și reușit. Dar,

acuma inima sa se descoperise: a trăit numai pentru înmulțirea marelui sale averi și inima sa înstrăinată de Dumnezeu s'a incurcat repede în păcate grele, până la adulter.

Așa a trăit el în viața sa însăși ceace e scris: (I. Tim. 6 : 10).

După desgroparea Mesiinei (oraș și port în Italia, distrus de cutremur, în ziua de 28 Dec. 1908.) era nevoie de o întreagă armată, pentru a proteja tezaurele îngropate sub ruinele fostului oraș. Marinarii și alți soldați au scos de sub ruine o mulțime de casse de bani, cassette pline cu multe aurimi, inele cercei și totfelul de podoabe de preț, cari odinioară împedobeau gâturile și brațele femeilor frumoase, iar acum aurul lor a rămas ca o mărurie a deșertăciunilor.

O mică broșă (ac de purtat pe piept ca podoabă) are inscripția: 12 XII 1908. Era un dar de nuntă. Cei doi tineri căsătoriți zac acum sub pământ. Într'o cutie mare de giuvaeruri (aurimi) se găsește o colecție prețioasă de lucruri de podoabă, dar urma proprietarilor nu se mai vede. Alături săvede un serviciu prețios de aur pentru 36 persoane, iar mai departe un serviciu de argint care arată încă urmele întrebuițării, cele din urmă resturi de mâncare. Acest serviciu a fost precum se vede întrebuițat în ultima zi a Mesiinei. Dumineca s'a mâncat încă din aceste cești prețioase și acei cari au mân-

cat au fost veseli; apoi s'au sculat și au plecat spre a se trezi în vecinicie. Toate aceste comori, devenind fără valoare pentru posesorii lor, vorbesc într'o limbă uriașă despre fericirea pământescă frântă, despre strălucire trecută, despre timpul de grație dispărut. Ceace a precis Dumnezeu Ninivei, Ierusalimului și Babilonului, iată că s'a confirmat literalmente cu Messina (Isaia 24:10-12). Cât de dureroasă este gloria aceasta trecută, e o privire într'o lume pierdută de speranțe și dorințe pământești, de voluptate și de folosire.

Deasupra întregii acestei case de comori se poate scrie: „A fost odată“! Iată că comorile sunt aci, dar unde-s oamenii cari și-au desfătat plăcerile lor cu ele? Așa este cazul cu toți oamenii neiertăți. Comorile lor, voluptate lor, toate aceste au fost odată, iar păcatul lor, a rămas, el îi conduce în eternitate. Lângă giuvaerurile (aurimile) unei femei tinere s'au găsit scrisorile amantului ei, comițător de adulter și ele au plecat cu „Dandolo“ (Vaporul care a preluat și dus toate bogățiile desgropate din ruinele Mesiinei). Așa se va ivi tot păcatul, necunoscut ochilor omești, din adâncimile trecutului, după ce splendoarea și gloria lumii s'a prăbușit de mult în ruine.

(va urma)

Când se face pace?

În decursul războiului mondial, era un tânăr băiat ce primise pe Domnul și nu numai atâta, dar el predica întoarcerea la Dumnezeu cu o foarte mare putere.

În scurtă vreme, se dusesse vestea despre acest băiat și oamenii curgeau la el și ascultându-l se minunau cum le vorbea despre viața de dincolo de mormânt, și despre pacea ce se capătă prin Isus Hristos. Mai mulți oameni s'au întors și ei la Domnul. Dar într-o zi veni la el doi învățați și începură a-l ispiti în fel și fel de chipuri; cu gândul de-al întoarce din rătăcirea în care căzuse, căci ei așa țineau că băiatul s'a rătăcit. Începură deci a-i pune întrebări în felul următor:

— Câți bani ți-au dat ca să treci la aceasta credință.

— Nu mi-au dat încă nimica, numai mi-au promis.

— Cât ți-au promis? — O coroană. Și numai pentru o coroană te-ai pocăit tu?

— Da, numai pentru o coroană. Și apoi când primești coroana? — Atuncia, când va veni El — Cine? — Cel ce mi-a promis-o. — Cine ți-a promis-o? Isus Hristos Domnul cerului și al pământului. — Măi că deștept mai ești tu, am auzit că tu știi și aceia, când se gată războiul și când se va face pace! — Da desigur că știu.

— Dacă ne vei spune acestea, iată noi îți dăm 2 coroane. — Vă spun bucuros și fără cele 2 coroane am destul cu cea dintâiu, care nu se veștejește; atunci se face pace, când veți primii și d-voastră pe Isus Hristos în inimă. Căci cine nu are pe Isus Hristos în inimă, chiar de n'ar fi războiul, tot nu are pace, ci o luptă grea în viața aceasta, iar în cealaltă, în loc de coroana vieții vecinice, va avea parte de moartea vecinică. La auzul acestora, ispititorii l-au lăsat și sau dus, iar cei din jurul lor cari au fost de față, au rămas gândindu-se adânc la cele auzite din gura unui băiat tânăr. Care a știut într'adevăr, când se face pace.

Bînțineanu.

Păianginul în loc nepotrivit

Deși paianginul face prin țesutura sa un lucru de artist, totuși buna-cuviință cere, ca să fie îndepărtat din locul nepotrivit. Aceia locuință în care păianginul își întinde nestingherit pânza sa, nu este de loc atrăgătoare.

Casa care ține Biblia acoperită cu paiangenu are asigurarea nici-unui viitor bun. — Unui pictor i sa încredințat să arate într'un tablou, prăbușirea (căderea) unei biserici.

Marele măestru s'a știut achita de însărcinarea primită în modul cel mai original. El a pictat o lădiță în care se pun darurile, într-o biserică, dar lădița era toată învălită de paiangeni. Ceiace dovedea că de multă vreme, nimenea nu mai pusese niciun dar în lădița Domnului. Moartea suflotească să apropia de aceasta biserică cu pași grăbiți, și membri ei erau deja paralizați cu toții, cu privire la dărnicie. Paianginii ce învăluiau lădița de daruri, arătau, că iubirea s'a răcit. — Să curățim deci, nu numai locuințele noastre, ci chiar și inimele, de paiangeni ce ne despart de Dumnezeu. Cât de neplăcută este o locuință plină cu paiangini, în ochi oamenilor, așa este o inimă zgârcită, înaintea Domnului.

Leacuri de casă

Sâmburii de bostan, ca medicină.

Bostanii sunt cunoscuți sub diferite numiri, după regiuni sau provincii; sau după vorba bănățenilor: „Tot satu cu zenatu“. Bostani, dovleci, ludăi, curcubete etc. Doftorii au făcut aceia descoperire, că sâmburii de bostani sunt cel mai bun mijloc de curățire în contra viermilor din stomac (limbrici). În contra acestor viermi, până acuma să dădea diferite preparații bolnavilor. Îndeosebi erau cunoscute ca leac curățitor, preparațiile făcute din rădăcină de „Pafran“.

Dar acestea mai demultori au cauzat copiilor mici chiar înveninări, câteodată chiar serioase. Sâmburii de bostan sunt cu totul inofensivi asupra omului, cari însă omoară cu desăvârșire viermii (limbricii) din stomac. Modul de întrebuințare este următorul: Curățim sâmburii de bostan, așa ca pelița cea subțire verzuie să rămână pe sâmburi. Aceasta peliță deaceia rămâne necurățată, căci chiar în ea este puterea vindecătoare, în mai mare măsură. Sâmburii curățați îi punem într'un borcânaș (ulică, șolnă, etc.) și se freacă bine cu lapte și se dă pe nemâncate (pe inima goală) bolnavului. După două ore dăm bolnavului să bea o lingură de ulei de ricină. (Acesta îl cumpărăm dela farmacie de 3—4 lei) În modul acesta cu siguranță, ne putem scăpa de boala mai sus amintită. Aceasta medicină este și pentru mari și pentru mici, se ia chiar cu plăcere de oricine. Pentru o cură, vom lua 150 buc. sâmburi. Îi frecăm bine împreună cu o jumătate ulică lapte, dince îi frecăm mai bine, își au efectul mai bun. Din aceasta să să formează un fel de papă cu un gust plăcut, pecare o dăm cum am arătat mai sus. Sâmburii să nu fie mai vechi de un an.

Experiența făcută cu acești sâmburi în Germania a dovedit, că și în așa cazuri și-a avut efectul curățitor și stârpitor de acești viermi, când alte doctorii n'au dat niciun rezultat.

MĂRUNȚIȘURI **Socoteala definitivă a** **războiului mondial.**

Nu așa de mult decând s'a încheiat definitiva socoteală a pierderilor, din războiul mondial, din care rezultă îngrozitoarele cifre, ce arată câți oameni și-au pierdut viața în sângerosul războiu. Puterile Centrale au avut suma rotundă de 4 milioane soldați morți. Numărul răniților a fost de 7 milioane. In acestea cifre înse nu sunt socotiți acelea milioane de cetățeni, femei și copii, cari au murit datorită boalelor și mizeriilor din timpul războiului.

Oștirile Antantei au avut 6 milioane morți, pe când numărul răniților s'a ridicat la 12—14 milioane.

Urgia pustiirii războiului o luminează mai bine acel fapt, în anul 1923 numărul invalizilor de războiu ce erau ocrotiți, sprijiniți de unele state era de 7 milioane.

Știri din comunitate

În ziua de 28 Ianuarie a. e. s'a ținut prima ședință a comunității noastre, la care afară de comitet a luat parte și o mulțime de delegați, cari reprezentau bisericile noastre. După ce s'au dat rapoartele casierilor comunității și a Casei Săracilor, s'a luat în discuție situația biroului și s'a hotărât, ca pentru asigurarea existenței Comunității, să

vor organiza toate bisericile așa, ca fiecare biserică să-și aibă casierul ei, care se va îngriji de încasarea taxei de 30 de lei dela fiecare membru din biserică s'a, pe anul trecut, cari n'a plătit-o și pe acest an și aceasta o va trimite direct la biroul Comunității, fie cu poșta, fie personal. Intre alte lucruri bune ce s'au mai discutat; cel mai bun a fost, hotărârea ședinței întregi, ca în acest an să se pună bazele de temelie a Casei Săracilor. Pentru acest mare scop s'a văzut o mare bunăvoință din parte tuturor celor de față. S'a mai hotărât, ca să avem grige cu toții de bunul mers al vieții creștinești în poporul nostru etc. etc.

La fondul **Casei Săracilor**

Au mai, intrat următoarele sume:

Chichișan R. Turda Lei 200, Scrob A. Turda Lei 200, Băiuț V. Turda Lei 200, Chiorean V. Turda Lei 200, Rotar P. Turda Lei 100, Stanciu V. Olteț Lei 250, Soc. Femei Hopârta Lei 200, Ștefan I. Sălaș Lei 200, Stanciu I. Țitari Lei 100, Iubaș P. Hațeg Lei 100, Csaki R. Aiud Lei 100, Herban S. Teliuc Lei 100, Oprean I. Șeușa Lei 100, Văd. Oprean P. Șeușa Lei 100, Dionisie B. Tălmaciu Lei 100, Stanciu I. Simeria Lei 100, Manea D. Târnăvița Lei

120, Ticușan Ioan Netuș Lei 120, Elena I. Craiova Lei 100, Sechel I. Zăbala Lei 82, Dănesc I. Hobița Lei 60, Ștefan Gy. Aiud Lei 50, Maier I. Bicău Lei 40, Bis. Burene Lei 27, Nistor S. Căstău Lei 50, Văd. Florea B. Orăștie Lei 5, Boțan Gherasin Lupeni Lei 500, Borca P. Lupeni Lei 250, Duma J. Valea Dâlji Lei 150, Clep O. Lupeni Lei 100, Bis. Jina Lei 60, Debucan P. Cilua M. Lei 50, Popa I. Lupeni Lei 25, Irimie I. Sebeș Lei 20, Rus N. Pricaz Lei 5.

N. Bâldea casier

Din ouăle de Dumineca

Au intrat următoarele sume:

Dela Conferința femeilor Cerc. Alba Lei 230, Soc. Femei. Biserica Alba-Iulia Lei 596, Sora Ana Corne și copiii Nălați Lei 315, Soc. Fem. Ampoița Lei 326, Soc. Fem. Bis. Pâclișa Lei 224, Soc. Fem. Bis. Partoș Lei 517, Soc. Fem. Bis. Blandiana Lei 160, Opruța Maria Ampoița Lei 69, Bodea Marina Ampoița Lei 32, Lucreția, din Ampoița Lei 10, Ana Ștef. Presaca Lei 20, Florea Gâlca Ampoița Lei 20.

Aceasta sumă s'a vărsat la Casieria Casei Săracilor.

Hilda Boșorogan
casiera soc. fem. cerc. Alba.

— Rugăm toate Societățile femeilor, din comunitate să ne trimită,

sumele astrânse din ouăle de Dumineca, ca să putem veni de grabă în ajutorul edificării Casei Săracilor; iar acelea surori cari nu sunt organizate în societate, sunt rugate a strânge fiecare personal ouăle de Dumineca și a le dona acestui fond, trimițându-ne sumele adunate. Numele lor va fi publicat în aceasta revistă, cu ajutorul lor noi vom ajuta săracii și orfanii din poporul nostru, iar Dumnezeu va răsplăti la vreme pe oricine ajută acest lucru Sfânt.

Asemenea rugăm, pe acelea persoane cari s'au vota de buna lor voie, că vor dona roadele de pe unele locuri votate pentru ajutorul săracilor și al Comunității în anul trecut, ca dacă au votat ceva Domnului, să nu nite a-și implini, căci ceiace samănă omul, va și secera. Am văzut publicat în revistă numele lor cu votul făcut, dar când am controlat registrele de intrare, nu s'a găsit intrate, ceiace au votat. Să nu tragem nimica din ce am votat Domnului, căci El nu ne trage din ce ne-a promis el. „Ce promite El le ține“.

Casierul Casei Săracilor
N. Bâldea

